

Jitka Juračková – scénář

č. 10 Jitka Juračková nikdy do komunistické strany nevstoupila. Ta ale několikrát její život ovlivnila. Jitka ve třech letech onemocněla revmatickou horečkou a v nemocnici se o ní pořád někdo staral. Proto se chtěla stát dětskou sestrou.

3:20-3:35 Abych se mohla starat o děti jako oni se starali o mě. A to mě prostě ovlivnilo ten smysl mého života. Po devítiletce jsem dělala zkoušky na střední zdravotnickou školu na dětskou sestru a tam mě nevzali.

3:55-4:03 Přede mnou byly adeptky který neměly tak dobrý průměr ale jejich rodiče byli politicky angažovaný.

č. 5, poslední věta v č. 7 Jitčiny rodiče ovšem ne, a proto se Jitka nestala dětskou sestrou, ale jen sestrou zdravotní. Nikdy toho nelitovala. V době studia ji zastihly srpnové události roku 1968.

20:34-20:43 Když přijela spojenecká vojska do naší republiky tak jsem byla u kamarádky ve Vamberku

21:15-21:17 no a spali jsme venku ve stanu

21:28-21:30 z toho 20 na 21

21:34-21:43 babička a rodiče té kamarádky nás vzbudili ať okamžitě jdeme domů, že se prostě něco děje

21:57- 22:06 a tam prostě jezdily ty tanky takže my jsme to slyšeli to dunění těch tanků a oni nám to jako vysvětlovali, že nevědí co se vlastně děje.

22:30-22:31 jestli nebude válka...

č. 11 (od 1:45) Po škole začala Jitka pracovat jako zdravotní sestra a ve volném čase učila děti v lidové škole umění tanec a divadlo. Asi ve 25 letech přijala nabídku stát se poslankyní městského národního výboru v Holicích. Ze strachu...

59:06-59:11 Tak jsem to teda jako vzala, protože oni by mě asi ani nenechali učit.

59:49-59:57 Byli jsme tam dva takový raubíři, a to jsem byla já, protože jsem nebyla ve straně a pan Miloslav Kment

č. 12 (od 2:03) Za nějaký čas po škole se Jitka provdala za později velmi známého výtvarníka Františka Juračku. Spojoval je hlavně zájem o umění. A když spolu v listopadu 1989 rušili Františkovu výstavu v Jablonném nad Orlicí, kdosi říkal...

6:28-6:30 Víte co sedě v Praze? A my povídáme

6:34-6:45 To my nic nevíme. Tak jsme večer přijeli domů pustili jsme si televizi ale v té televizi nám nic neukazovali. Akorát že tam někdo něco jen taková nějaká malá demonstrace.

6:46-7:00 Druhý den nás naši kamarádi kteří žijou v Praze tak nás informovali telefonicky jako co se stalo nebo jak to je a že určitě nemáme věřit tomu co ukazují ve zprávách

7:11-7:15 že jestli chceme nějaké materiály takže nám jsou ochotni to dovít

7:39-7:44 jako video s těma nahrávkama z toho 17.listopadu z té Národní třídy.

č. 13 Videopřehrávač ale Juračkovi neměli, na rozdíl od svých známých Zachariášových.

8:11-8:22 No jo jenže k nim jsme nemohli protože pan doktor Zachariáš byl veřejná osoba, zubař a kdyby na náměstí za nim chodily ty davy jako si to pouštět tak

8:28-8:34 by nás také mohli třeba zavřít za něco a tak jsme udělali takovej konspirační byt

8:37-8:40 A sešlo se nás tam 20 lidí

8:47-8:55 Zachariášovi přinesli videorekordér, přehrávač a tam jsme si pouštěli ty záznamy z toho 17. listopadu.

č. 15 Do protestů proti komunismu se v Holicích zapojil i Zdeněk Strnad. Podporoval studenty a Jitčin manžel František mu začal pomáhat.

11:07-11:14 naše rodina vlastně zařídila to že když se blížila generální stávka

11:24-11:32 tak jsme vyhlásili přes městský rozhlas tu stávku a tu demonstraci před kulturním domem

11:51-11:56 Jenom že na městským rozhlase byla komunistická strana a ta by nás tam nikdy nepustila

12:04-12:28 takže jsme tam měli jednu kamarádku která jako omylem zapoměla v tý vysílací kabině klíče. Můj manžel tam šel odemkl si za sebou zamknul aby mu tam nikdo nemohl a normálně do toho rozhlasu vyhlásil s nějakou písničkou, protože aby ty lidi začali poslouchat

12:48-12:53 a opravdu se tý generální stávky zúčastnilo hodně lidí.

č. 16 (od 0:50 do konce jsou dvě verze) Jitka a její manžel František tak díky své osobní odvaze napomohli k pádu komunistickému režimu a otevření cesty ke svobodě.